

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Galina Stratulat, Svetlana Filincova

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valerii Tretiatcenco împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul lui Valerii Tretiatcenco, avocatul Iurii Mîrzenco împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzelor și repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzelor,

c o n s t a t ă:

La 21 aprilie 2016, reprezentantul lui Valerii Tretiatcenco, avocatul Iurii Mîrzenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil și repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzelor.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2008, s-a admis cererea reclamantului Tretiatcenco Valerii și s-a recunoscut valabilă tranzacția încheiată între ultimul și Musienco Alexandru asupra loturilor de teren destinat pentru construcție locativă, cu suprafețele: de 0,065 ha, nr. cadastral XXXXX, situat în mun. Chișinău, or. Durlăști, XXXXX; de 0,0651 ha, nr. cadastral XXXXX, situat în mun. Chișinău, XXXXX; de 0,0651 ha, nr. cadastral XXXXX, situat în mun. Chișinău, or. Durlăști, XXXXX; de 0,0651 ha, nr. cadastral XXXXX, situat în mun. Chișinău, or. Durlăști, XXXXX; de 0,065 ha, nr. cadastral XXXXX, situat în mun. Chișinău, or. Durlăști, XXXXX; de 0,065 ha, nr. cadastral XXXXX, situat în mun. Chișinău, or. Durlăști, XXXXX; de 0,065 ha, nr. cadastral XXXXX, situat în mun. Chișinău, or. Durlăști, XXXXX, iar prin hotărîrea

suplimentară a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 iunie 2009 s-a recunoscut dreptul de proprietate privată a lui Tretiaticenco Valerii asupra terenurilor și s-a obligat Oficiul Cadastral teritorial Chișinău să înregistreze dreptul de proprietate privată a lui Tretiaticenco Valerii asupra terenurilor în cauză.

Susține că, la 26 martie 2010, Panuș Eugenia a depus cerere de chemare în judecată cu privire la declararea nulității antecontractului încheiat la 13 octombrie 2008 între Tretiaticenco Valerii și reprezentantul Eugeniei Panuș în baza procurii, Alexandru Musienco, iar prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 octombrie 2010 s-a admis acțiunea, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2012, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 decembrie 2012 s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 octombrie 2010 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea înaintată de Eugenia Panuș.

Consideră că începând cu 26 martie 2010 și pînă la 28 martie 2012 (timp de 2 ani) reclamantul a fost pus în imposibilitate de a-și realiza planurile sale comerciale, în care a investit bani și a efectuat lucrări necesare pentru aceasta.

Afirmă, că la cererea înaintată de Eugenia Panuș, prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2013 s-a admis cererea de revizuire depusă de Eugenia Panuș și s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2008, fără ca instanța de judecată să țină cont că cererea de revizuire a fost depusă tardiv, cu încălcarea normelor de drept.

Menționează că la 18 aprilie 2014, instanța a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea inițială a lui Valerii Tretiaticenco cu privire la recunoașterea valabilității tranzacției privind încheierea contractului de vânzare-cumpărare a loturilor de teren și a admis acțiunea reconvențională înaintată de Eugenia Panuș, dispunând revendicarea din posesia reclamantului în beneficiul Eugeniei Panuș a loturilor de teren litigioase.

Relevă că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2015, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 aprilie 2014, precum și încheierea din 25 aprilie 2013 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Eugenia Panuș.

Invocă faptul că o perioadă de cinci ani și jumătate de examinare a pretențiilor Eugeniei Panuș în instanțele judecătorești, admitînd o acțiune neîntemeiată și cererea de revizuire ilegală, tardivă și nefondată, Valerii Tretiaticenco a fost pus în imposibilitate de a-și realiza planurile sale de construcție a complexului locativ.

În scopul realizării planurilor comerciale, reclamantul Valerii Tretiaticenco la 06 septembrie 2012 a încheiat contract de colaborare cu SRL „Alantex” și a transmis în folosință acesteia loturile de teren sus menționate, iar ultimul s-a obligat să perfecteze documentația de proiectare necesară, să execute lucrări de construcție cu forțele proprii sau cu forțe atrase, să execute lucrări de construcție conform proiectelor și normelor în construcție, să înregistreze la OCT bunul viitor și să execute alte obligații prevăzute în contract.

Susține că din motiv că SRL „Alantex” nu și-a executat obligațiile asumate din motive necunoscute, Valerii Tretiaticenco la 12 septembrie 2013 s-a adresat în instanța de judecată cu cerere privind rezilierea contractului, iar prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 19 februarie 2014 s-a admis acțiunea, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2014 s-a admis apelul declarat de SRL „Alantex”, s-a casat hotărârea cu restituirea cauzei spre rejudecare în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău. Fiind pe rol la această instanță din 14 noiembrie 2014,

hotărîrea prin care s-a respins acțiunea, a fost emisă la 17 februarie 2016.

Menționează că din motivul tergiversării examinării cauzei, reclamantul pînă în prezent este lipsit de posibilitatea să dispună liber de aceste terenuri și să-și exercite atribuțiile de dispunere, folosință și proprietate. Totodată nu a avut parte de un proces echitabil, public și într-un termen rezonabil.

Consideră faptul că cauzele civile sus-indicate, aflîndu-se pe rol o perioadă îndelungată, i s-a încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă de 2683113 de euro și un prejudiciu moral în sumă de 3000000 de euro.

Afirmă că la 23 aprilie 2014 reclamantul a depus la IP Botanica, mun. Chișinău plîngere împotriva acțiunilor ilegale ale SRL „Alantex” în privința terenurilor de pămînt menționate supra. Prin ordonanța din 13 mai 2014 reclamantul a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cauză, iar prin scrisoarea din 23 mai 2014 a procurorului în Procuratura Botanica, mun. Chișinău, a fost înștiințat despre emiterea ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale. Ulterior, prin comunicarea din 02 iulie 2014 a procurorului-adjunct în Procuratura Botanica, mun. Chișinău i s-a comunicat despre anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 23 mai 2014 și remiterea cauzei penale la IP Botanica al DP mun. Chișinău pentru un control suplimentar.

Susține că urmare a demersurilor înaintate, reclamantul a fost informat de către procurorul în Procuratura Botanica despre faptul că la 10 iulie 2015 a fost pornită urmărirea penală conform semnelor componente de infracțiune prevăzute de art. 196 alin. (4) din Codul penal în baza plîngerii acestuia, iar pînă la 19 ianuarie 2016 nu a avut loc nici o acțiune de urmărire penală, după care între partea vătămată și reprezentantul SRL „Alantex” a fost efectuată confruntarea.

Consideră că timp de un an și nouă luni, de către organul de urmărire penală nu au fost întreprinse toate acțiunile procesuale prevăzute de legislația în vigoare, fapt care a dus la încălcarea drepturilor reclamantului la un proces echitabil în procedura penală, fiind omis un termen rezonabil de acumulare a probelor, de stabilire a adevărului, de curmare a acțiunilor ilegale comise de persoane vinovate de comiterea infracțiunii, precum și fiind lipsit de posibilitatea exploatarea terenurilor care-i aparțin cu drept de proprietate, fiindu-i cauzat un prejudiciu material și moral enorm.

Solicită constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzelor civile: Eugenia Panuș împotriva lui Valerii Tretiatcenco și Alexandru Musienco cu privire la declararea nulității antecontractului încheiat la 13.10.2008; Valerii Tretiatcenco împotriva lui Alexandru Musienco cu privire la recunoașterea valabilității contractului și acțiunea reconvențională înaintată la cererea Eugeniei Panuș împotriva lui Valerii Tretiatcenco și Alexandru Musienco cu privire revendicarea bunurilor din posesia străină; Valerii Tretiatcenco împotriva SRL „Alantex” cu privire la rezilierea contractului de colaborare din 07.09.2012. Încasarea de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului material în sumă de 2683113 de euro sau echivalentul în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul încasării, încasarea de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral în sumă de 3000000 de euro sau echivalentul în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul încasării și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 decembrie 2016, s-a admis parțial acțiunea, s-a constatat încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzelor civile. S-a încasat din contul bugetului de stat în beneficiul lui Valerii Tretiatcenco cu titlu de prejudiciu moral suma de 6000 de lei. În rest, acțiunea s-a

respins ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că termenul rezonabil de judecare a cauzelor a fost încălcat deoarece, în urma examinării acestora instanța de judecată urma a se expune asupra tuturor motivelor și circumstanțelor cauzelor, pronunțând acte de dispoziție legale și corecte, respectând toate rigorile de drept aplicabile la caz, însă datorită circumstanțelor de fapt ivite pe parcursul examinării cauzelor civile, a fost afectat termenul de judecare rezonabil a cauzelor.

La fel, prima instanță a conchis că însuși constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil, constituie o satisfacție morală pentru reclamantul Valerii Tretiatcenco, astfel pe lângă acest fapt, instanța a dispus încasarea unui prejudiciu moral în mărime de 6000 de lei.

Cu referire la solicitarea reclamantului privind încasarea prejudiciului material în sumă de 2683113 de euro, prima instanță a constatat că primul nu a justificat suma solicitată, or în asemenea caz, instanța de judecată nu poate ține cont de simpla pretenție fără a prezenta probe ce ar confirma că reclamantul a avut de păgubit în urma examinării cauzelor civile anume cu suma solicitată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017 s-au admis cererile de apel declarate de Tretiatcenco Valerii și reprezentantul Ministerului Justiției. S-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 decembrie 2012 și s-a emis o nouă decizie prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a reclamantului Tretiatcenco Valerii împotriva pârîului Ministerul Justiției și s-a constatat încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei civile „Tretiatcenco Valerii împotriva lui Musienco Alexandru și Panuș Eugenia, intervenient accesoriu Criucova Svetlana privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a terenurilor, recunoașterea dreptului de proprietate și încasarea sumei și acțiunea reconvențională a Eugeniei Panuș împotriva lui Tretiatcenco Valerii și Musienco Alexandru privind revendicarea bunurilor din posesia străină” și s-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Tretiatcenco Valerii suma de 12000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, cu respingerea în rest ca neîntemeiată a acțiunii lui Tretiatcenco Valerii împotriva Ministerului Justiției.

Cu referire la cerința reclamantului Tretiatcenco Valerii cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile „Eugenia Panuș împotriva lui Valerii Tretiatcenco și Alexandru Musienco cu privire la declararea nulității antecontractului încheiat la 13.10.2008” instanța de apel a conchis de a o respinge, întrucât s-a constatat că tergiversarea cauzei nominalizate nu se datorează conduitei instanțelor, care au acționat cu diligență necesară la cererea părților, motiv pentru care, examinarea cauzei în prima instanță, în instanța de apel și în instanța de recurs a durat aproximativ 2 ani și 9 luni, în perioada 26.03.2010 – 12.12.2012.

În ceea ce privește cerința reclamantului Tretiatcenco Valerii cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile „Valerii Tretiatcenco către SRL „Alantex” privind rezilierea contratului de colaborare din 07.09.2012”, instanța de apel a considerat că tergiversarea cauzei nu s-a datorat conduitei instanțelor, care au acționat cu diligență necesară la cererea părților, motiv pentru care, examinarea cauzei în prima instanță, în instanța de apel și în instanța de recurs a durat aproximativ 3 ani și 8 luni.

Referitor la solicitarea reclamantului Tretiatcenco Valerii cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile „Valerii Tretiatcenco împotriva lui Alexandru Musienco cu privire la recunoașterea valabilității contractului

și acțiunea reconvențională înaintată la cererea Eugeniei Panuș împotriva lui Valerii Tretiatcenco și Alexandru Musienco cu privire revendicarea bunurilor din posesia străină”, instanța de apel a reținut că tergiversarea cauzei s-a datorat în cea mai mare parte conduitei instanțelor.

Instanța de apel a reținut că cerința privind încasarea prejudiciului moral este întemeiată parțial și urmează a fi admisă doar în parte, or suma respectivă este exagerată în raport cu suferințele morale suportate de reclamant, iar încasarea de la bugetul de stat în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral în suma de 12000 de lei a fi o sumă ce ar constitui o satisfacție echitabilă și rezonabilă și ar menține echilibrul între compensație și venituri nejustificate.

Cu referire la solicitarea reclamantului privind încasarea prejudiciului material în sumă de 2683113 de euro, instanța de apel a reținut că primul nu a demonstrat că prejudiciul material invocat a fost efectiv suportat și că acesta este real. La fel, instanța de apel a reținut că Tretiatcenco Valerii nu a prezentat nici o probă care să demonstreze că cuantumul cheltuielilor de judecată pe care le-ar fi suportat la examinarea prezentei cauze, fără a indica care este suma solicitată.

La 16 august 2017 Tretiatcenco Valerii a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, solicitând declararea admisibilă a recursului, admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii pretențiilor, cu emiterea în această parte a hotărârii de admitere a acestora în sensul formulat.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale cauzei, menționând că instanța de apel a ignorat Raportul de constatări efective a auditorului din 21.09.2015 prin care se demonstrat suma prejudiciului material cauzat și valoarea venitului ratat, totodată referindu-se la explicațiile hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție.

Susține că eronat au fost aplicate dispozițiile art. 2 din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011 (în continuare – Legea nr.87/2011).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil pentru următoarele.

Potrivit art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul reține că din materialele cauzei nu se poate desprinde momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017 (vol.2, f.d.47-67), însă aceasta a fost expediată părților prin scrisoare de însoțire nr.13212 din 07 august 2017 (vol.2, f.d.68), iar cererea de recurs a fost depusă la 16 august 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (vol.2, f.d.72-77). Prin urmare, raportînd data pronunțării deciziei recurate cu data declarării recursului, calea de atac se consideră exercitată în termen.

Alegațiile din recurs precum că instanța de apel a ignorat Raportul de constatări efective a auditorului din 21.09.2015 prin care se demonstrează suma prejudiciului material cauzat și valoarea venitului ratat, nu pot fi reținute, or, instanța de apel a examinat multiaspectual circumstanțele cauzei prin prisma argumentelor invocate de recurent și probelor anexate la materialele cauzei cu aplicarea corectă a normelor de drept material pertinente. Mai mult, sarcina probațiunii existenței, precum și a mărimii venitului ratat revine creditorului, care trebuie să demonstreze că ar fi putut și trebuit să obțină anumite venituri, or în baza art. 610 alin. (2) din Codul civil, în raport cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ratat se consideră venitul care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale.

Cu referire la explicațiile hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție invocate de recurent în suportul căii de atac, instanța de recurs reiterează că recomandările Curții Supreme de Justiție și hotărârile Plenului Curții Supreme de Justiție reprezintă evaluări ale practicii judiciare existente și aserțiuni cu privire la modul de punere în aplicare a legii, avînd caracter consultativ și nu pot constitui baza formală a hotărârilor judecătorești, pentru că nu sunt izvor oficial de drept.

La fel, nu pot fi reținute cele invocate precum că eronat au fost aplicate dispozițiile art. 2 din Legea nr.87/2011, deoarece poartă un caracter declarativ fără suport probator, or instanța de apel a aplicat corect normelor de drept material pertinente speței.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează că în cererea de recurs formulată, recurentul nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei

recurate, circumstanță care în esență face imposibilă exercitarea de către instanța investită cu realizarea căii de atac, prin controlul legalității deciziei recurate. Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei și transcrierea normelor de drept care în viziunea recurentului sunt aplicabile speței, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În acest sens, completul de admisibilitate reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul al un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Tretiatcenco Valerii nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată, fiind neglijate în mod clar dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că Tretiatcenco Valerii a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitate de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în mod unanim ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tretiatcenco Valerii, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al

d i s p u n e:

Recursul declarat de Tretiatcenco Valerii se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Galina Stratulat

Svetlana Filincova